

Gårdnisse for en dag.

En nisse sad på julemandens værksted. Han var træt. Slid og slæb hvert år, samme ræs for at blive færdig, så den gamle tyksak kunne flyve sin verdensomspændende gaverute.

Det var sjovere at være nisse i gamle dage, det havde han læst meget om. Der lavede de narrestreger med mennesker, når de ikke stillede risengrøden ud, og her puklede han i det kolde Nord.

Ganske vist fik de risengrøden serveret, når julemanden kom tilbage, men alligevel, det var kedeligt.

Nu havde han et kvarters pause fra sit arbejde, så gik han ud for at ryge på sin kridtpibe. Da hørte han et råb om hjælp. Han kiggede i den retning det kom fra og så, at der var en, der var faldet i en våge ude på det isdækkede hav. Han spænedes så hurtigt han kunne og så, at det var en ældre menneskekvinde, der kæmpede for at komme op. Hun havde en krum næse med vorter og lang hætte. Han tog sin lange hue af og rakte den ud til kvinden, der greb fat i den, og med en enorm kraftanstrengelse fik han hende op på isen, hvorpå han anbefalede hende at løbe med ham ind på land igen. Hun skulle dog lige have sin kost med, nissen undrede sig over, hvad hun skulle med den her.

Han tog hende ind i sit hus og lånte hende noget tørt tøj.

"Du skal have tak, nisse," sagde hun. "Jeg vil give dig tre ønsker som tak."

"Kan du give mig det?"

"Jo da, kan du ikke se, at jeg har en kost med? Men husk, du har kun tre ønsker."

Så satte hun sig op på kisteskaftet og susede med et hyl ud af et åbent vindue.

Du godeste, en heks, tænkte nissen, men han var lykkelig for de tre ønsker. Nu ønskede at blive en gårdnisse, og så havnede han ved en bondegård med bindingsværk og stråtag, som hans bedstefar havde beskrevet dem. Det føltes underligt, for som nisse ved julemandens værksted var han noget nær menneskestørrelse, nu var han mindre end en mus.

Han skrev en seddel: "Stil risengrød ud juleaften, ellers går det jer ilde. Gårdnissen." Derpå skjulte sig på vindueskarmen bag en potteplante og bemærkede,

at der var nogle hvidskæggede figurer med røde huer, der var skåret ud i pap og hang på denne karm og de andre. Hvad mon de skulle forestille?

Nu kom bonden ind og fandt sedlen. Til nissens ærgrelse skraldgrinede han.

"Endnu en af Ejnars sjove ideer," sagde han.

Han tog telefonrøret og ringede.

"Den seddel du havde lagt i vores hus, altså... lad bare være, du finder altid på noget sjovt, den her var god, din skrift er så lille, man skulle tro, det var en rigtig nisse..."

"Sig mig, hvad snakker du om?"

"Lad nu bare være, vi kender efterhånden alle dine påfund."

Nissen hvæsedde. Nu var det med at finde på drillerier, så de kunne se det var alvor.

Hans bedstefar havde slået kvæget med sygdom og lært nissen en trylleremse. Nissen løb over i stalden, der stod tre køer.

"Nasse nisse..."

Så kunne han ikke huske mere. Han prøvede igen. Nu huskede han og fremsagde remsen. Kvæget gav sig ikke til at brøle. Så havde han alligevel sagt den forkert. Den ene ko lavede en klat, som dækkede ham. Det var ulækkert, så han kæmpede for at komme ud. Endelig fik han slået hul, men så var han nødt til at vade over kagen.

Han fandt en pyt, vaskede sig, og gik over i køkkenet. Oppe på en hylde stod der en dåse peber, det smagte forfærdeligt i risengrød. Han kravlede op og begyndte at skubbe dåsen mod kanten.

Det var ved at lykkes, men da kom en kat ud i køkkenet. "Nu begynder den at æde af grøden," lo nissen, men katten kiggede op på hylden, skød ryg og hvæsedde. Den klatrede lynhurtigt op til hylden og væltede alle dåserne i det den daskede efter nissen, der snart var nede på gulvet og spænedde af sted. Katten hoppede ned og sprang efter, nissen løb mod døren, men da daskede poten til ham. Katten viste tænder.

"Hjælp! Jeg har fortrudt!"

I en fart var han ude af huset. Han kunne slippe ud gennem et lille hul i plankeværket, så var han i sikkerhed for katten. Det lykkedes, men nu kom der noget fra den anden side, en hugorm. Den snoede sig lige mod nissen, der var ikke andet for ham at gøre end at løbe gennem hullet igen, men uf, der var katten. Han løb nu for at ryste den af sig, da han kiggede tilbage så han, at slangen kunne krybe gennem hullet. Nu vidste han ikke sine levende råd.

Køb den hos Saxo:

https://www.saxo.com/dk/moderne-julenisser_mogens-soerensen_paperback_9788740912630